

kim czasie, w jakie naczynia, w jakiej ilości próba jest pobrana, jak i od tego, ile czasu upływa od chwili pobrania próby do chwili rozpoczęcia badań.

Przy pobieraniu prób wody winien być sporządzony protokół dołączony do próby, zawierający następujące dane:

- a) miejscowości i dane o miejscu, z którego próba jest pobrana;
- b) temperatura powietrza i wody w chwili pobrania próby;
- c) czas pobrania próby;
- d) rodzaj zbiornika, z którego pobrana jest próba;
- e) miejscowe urządzenia techniczne;
- f) przyczyna, dla której woda winna być zbadana.

Pobieranie prób wody winno się odbywać według wskazówek następujących:

1. Pobieranie prób wody ze studzien i z kranów wodociągowych.

Woda ze studzien z pompami i z kranów wodociągowych winna być brana do badania po uprzednim odpompowaniu, ewentualnie zlewaniu wody w ciągu kilku minut. Ze studzien bez pomp, woda winna być czerpana przyrządem specjalnym, w braku jego wiadrem czysto wymyтым i spłukanym dokładnie wodą pobieraną.

2. Pobieranie prób wody z odkrytych zbiorników (rzeki, stawy i t. p.).

Badanie tych wód ma po części na celu stwierdzenie, jaki wpływ na skład wody w rzekach, stawach i t. d. wywiera zamieszkała osada lub zakłady fabryczne przemysłowe. Z wód tych winny być pobrane cztery próby, mianowicie:

- 1-sza próba: pobrana z wód odpływowych (ścieków) powyżej miejsca ujścia ich do rzeki;
- 2-ga „ pobrana z wody rzecznej, w odległości 100 — 300 metrów, powyżej miejsca ujścia ścieków;
- 3-cia „ pobrana w odległości $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ klm. poniżej miejsca ujścia ścieków t. j. w miejscu w którym ścieki i woda tworzą jednolitą mieszaninę;
- 4-ta „ pobrana poniżej miejsca ujścia ścieków w odległości 5—10 klm. od miejsca pobrania próby 3-ciej.

Próby 2, 3 i 4 pobierać należy z głębokości 20—30 ctm. od powierzchni wody.

Ze zbiornika z wodą stojącą, winny być pobrane dwie próby: jedna blisko ujścia ścieków, druga zaś w tym miejscu, w którym woda i ścieki tworzą jednolitą mniejwięcej mieszaninę.

3. Pobieranie prób z wód odpływowych (ścieków).

Przy pobieraniu próby z wód odpływowych należy stwierdzić, czy skład ścieków w ciągu dnia jest stały—w tym wypadku pobiera się jedną próbę, czy też zmienny, wówczas należy pobrać w ciągu dnia kilka prób i połączyć je razem.

4. Naczynia do pobierania prób wody.

Dla dokonania całkowitego badania wody, należy pobrać próbę w ilości 2—3 litrów; dla badania skróconego—1 litr. Próby powinny być nalewane w butelki całkowicie czyste i wypłukane kilkakrotnie wodą pobieraną, opatrzone korkami doszlifowanymi; w braku ich korkami nieużywanymi, wygotowanymi w czystej wodzie.

Dla badań bakterjologicznych należy pobierać próby w naczynie bezwzględnie wyjałowione, w ilości $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ litra z zachowaniem odpowiednich ostrożności w celu uniknięcia zakażenia wody i przysyłać jaknajspieszniej do zakładu badawczego.

5. Opakowanie i przesyłanie prób do badania.

Po napełnieniu wodą należy butelki zakorkować, szyjki ich owinąć papierem woskowym lub płótnem i zapieczętować. Do butelki winien być dołączony protokół z pobrania danej próby. Próby winny być bezzwłocznie przesłane do Państwowego Zakładu Badania Żywności i przedmiotów użytku (najwyżej w ciągu 2—3 dni).

1017.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na kolei podjazdowej Piotrków — Sulejów.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolei podjazdowej Piotrków—Sulejów podwyższa się opłaty na przewóz osób:
do 12.000 mk. od osoby i kilometra w kl. III i
do 18.000 mk. od osoby i kilometra w kl. II.

§ 2. Opłaty na przewóz bagażu, bez względu na odległość, od sztuki do 100 kg. podwyższa się do 50.000 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 972).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1018.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych jak i prywatnych fabryk.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r., o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 47, poz. 409, zarządza się co następuje: